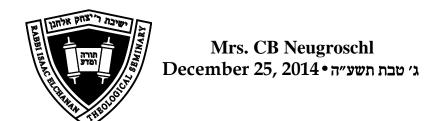
Rabbi Isaac Elchanan Theological Seminary Yarchei Kallah

Inyanei Eretz Yisrael at this Crucial Moment in History, Shemittah and Har HaBayit, Conflict and Community

Rav Kook: A Religious Zionism of Inclusion

Rav Avraham Isaac HaKohen Kook: A Religious Zionism of Inclusion

Abraham Isaac Hakohen Kook (5625/1865-5695/1935), served as the first Ashkenazic chief rabbi of Erets Israel. He was born in Grieva, a suburb of Dvinsk, Latvia, to Rabbi Shlomo Zalman Hakohen Kook and Perel Zlata Felman. The elder Kook's intellectual roots were in the famed Volozhin Yeshiva, founded by the eminent disciple of the Vilna Gaon, Rabbi Hayyim of Volozhin. Abraham Isaac's maternal grandfather Raphael, on the other hand, was a hasid of Rabbi Menahem Mendel Schneersohn of Lubavitch, author of Responsa Tsemah Tsedek.

http://orot.com/rav-kook/

בראשית מטעו של העם הזה, אשר ידע לקרוא בשם הרעיון האלהי הברור והטהור בעת השלטון הכביר של האליליות בטומאתה־פראותה, נתגלתה השאיפה להקים צבור אנושי גדול אשר "ישמור את דרך ד' לעשות צדקה ומשפט". זוהי השאיפה, שבאה מכח ההכרה הברורה והעזה והתביעה המוסרית הכוללת והרמה, להוציא את האנושיות מתחת סבל נורא של צרות רוחניות וחמריות ולהביאנה לחיי חופש מלאי הוד ועדן. באור האידיאה האלהית, ולהצליח בזה את כל האדם כלה למלואה של שאיפה זו צריך דוקא, שצבור זה יהיה בעל מדינה פוליטית וסוציאלית וכסא ממלכה לאומית, ברום התרבות האנושית, "עם חכם ונבון וגוי גדול", והאידיאה האלהית המוחלטת מושלת שמה ומחיה את העם ואת הארץ במאור־חיה. למען דעת, שלא רק יחידים חכמים מצוינים, חסידים ונזירים ואנשי־קדש, חיים באור האידיאה האלהית, כי גם עמים שלמים, מתוקנים ומשוכללים בכל תקוני באור ההישוב המדיני: עמים שלמים, הכוללים בהוכם את כל השדרות האנושיות השונות, מן רום האינטליגנציה האמנותית, הפרושית, המשכלת והקדושה, עד המערכות הרחבות, הסוציאליות, הפוליטיות והאקנומיות, ועד הפרולטריון לכל פלגותיו, אפילו היותר נמוך ומגושם.

At the birth of this Nation [the Jews], which knew to recognize the "Godly idea" even during the reigns of the greatest idolaters in their unholy state, the yearning to establish community which would "guard the way of God to do what is righteous and just" was realized. This is the aspiration that stems from the clear and strong recognition, as we as the heavenly and moral call, to redeem mankind from the terrible physical and spir suffering from which he aches, and to bring him to a free life full of splendor and tranquility, inspired by the Godly idea, and by so doing, bring mankind to his fullest potential. To properly fulfill this aspiration, it is necessary that this community be th master of its own nation, both politically and socially, with a nationally representativ government, all this resting on basic human culture--"a wise and understanding natio and a great people"--with the undisputed Godly idea present throughout, reviving the nation and the land with its life-force. Furthermore, those who live in the Godly idea not just singular scholars and wise-men, holy-men and nazzirites, but also entire nati developed in all the areas of culture and national-political thought. Entire nations th include in their ranks all the varieties of humankind, from the elite of the upper crus the vast numbers of the middle class, steeped in the political and the economic, until proletariat in its many forms and even the lower classes in their basest state...

NIVIK - bil 600 bus, 0000 x 50

Cittle tti ettlerri igent ettlerk

עולת ראיה / חלק א / עמוד רג-דד

- (1) ויעמידה ליעקב לחק, לישראל ברית עולם. החק המוטבע בעצם הדבר המתהוה, הוא נותן לו את הבטחה של העמדה התדירית, שהיא קשורה בדבר עצמי, שהוא יותר איתן מהקשר של דבר מקרי. את קדושתה של ארץ ישראל, בסגולותיה הפנימית, התאים השם יתברך עם הטבע הרוחני העצמי היסודי של האומה. ותכונת הטבע הקיים נחתמה בזה ביסוד הקדש של אב הרוחני העצמי היסודי של האומה. ותכונת הטבע הקיים נחתמה בזה ביסוד הקדש של את האומה הפרטי, המיוחד לה בלא שתוף של אחרים כלל, זהו יעקב. ויעמידה ליעקב לחק. זאת השבועה, המקושרת עם הארץ, נעשתה לתכונה עצמית קבועה בנפשו של יעקב, שממנו עבר השבועה, המקושרת להיות קשר נצחי לאומה כולה, לישראל, עם ארץ חמדתו, אשר אהבת הדבר, במהלך הדורות, להיות קשר לעדי עד היא קימת. לישראל ברית עולם.
- (2) לאמד לך אתן ארץ כנען, חבל נחלתכם. ארץ ישראל היא מתאימה לכנסת ישראל בכללותה, לדורותיה, לעד ולעולמי עולמים, ועם זה היא מתאימה ג"כ לחייהם של כל הפרטים, של כל יחיד מישראל, לפי ערכו, לפי מדתו ומהותו בעצמיותו. וההתאמה היא כ"כ מדויקת, עד שאפילו המדה והשעור של א"י, בין בכללותה ובין ביחס להמגיע ממנה לכל אחד ואחד מישראל, לכל הדורות ולכל הזמנים, הכל הוא מתאים בכוון העליון מיד ד' נותן ארץ חמדתו לעם קדשו. וזאת היא האמרה הקדושה, האמורה כאן, לאמר, המתחילה בלשון יחיד ופרטי, לך אתן ארץ כנען, ומסימת בלשון רבים, וכוללת בתוך זה ג"כ את הקישור הנצחי מצד אחד, ואה התכונה המדודה, ומסימת בלשון רבים, וכוללי מצד השני, חבל נחלתכם, שעור מדוד, "חבלים נפלו לי בנעמים", ביחש להשעור המפורט והכללי מצד השני, חבל נחלתכם, שעור מדוד, "חבלים נפלו לי בנעמים", וקשר נצחי לעדי עד, "נחלה שאין לה הפסק" (ר"ה י"ב) "אף נחלת שפרה עלי". חבל נחלתכם.
- (3) בהיותכם מתי מספר, כמעט, וגרים בה. קשר הקדש של ישראל עם ארצו הקדושה אינו דומה לקשר טבעי, שכל עם ולשון מתקשר על ידו אל ארצו. הקשר הטבעי הוא מתפתח רק במשך זמן רב, ע"י המון מאורעות, ע"י עם רב ועצום שמתכנס יחד לדור באיזו ארץ בתור ישיבת קבע, ואז מתחילה איזו חבה הסתורית, הבאה מתוך התרגלות לפעם בלבבות הדורות הבאים, וקשר רוחני מתהוה בין העם והארץ. מה שאין כן הקשר האלהי ממקור הקדש, שנתקשרה כנסת ישראל בקדושת ארץ חמדה, שהתחיל החותם הקדוש הזה להיות מבליט בהיותכם מתי מספר, ובזמן קצר ותכוף, יחד עם הופיעם בארץ, ועוד קודם לכניסתם, ע"י ההערה האלהית העליונה, ובהיותם יושבים בתוכה לא ישיבה קבועה כ"א בתור גרים, ששום דבר העליונה, ובהיותם יושבים בתוכה לא ישיבה קבועה כ"א בתור גרים, ששום דבר שיסודו בטבע לא עזר לקשר הזה, שהופיע בתור יצירה אלהית, בדבר ד' וברית קדשו, בחק שבועת עולם, אשר הוא אמר ויהי. בהיותכם מתי מספר, כמעט, וגרים בה.

עולת ואיה חלה ב עמוד וסה / הגדה של פסח

(4) השתא הכא, לשנה הבאה בארעא דישראל. הדברים שאינם מוכנים, צריכים זמן רב להתפתחותם, אבל מה שכבר מוכן בעצמותו, וסיבות צדדיות מנעו מהיות ההכנה יוצאת אל הפועל, תיכף כשתסור המניעה יוצא מה שמוכן כבר אל הפועל. יחוסנו לארץ ישראל איננו יחש מקרי, אבל הוא יחש אלהי טבעי לנו, כל הוייתנו ועצמותנו קשורות הנה בארץ חמדה, וכל ריחוקנו מאדמתנו מפני חטאינו לא גרם שינוי בעצמיות ערכנו, והננו תמיד קשורים לאדמת קדשנו בכל טבע לבבנו ועצמותנו, - בארעא דישראל.

Kedushat Torat Yisrael

The Gold Of That Land Was Good

"'And the gold of that land was good'—this teaches that there is no Torah like the Torah of the land of Israel" (Bereishis Rabbah 16:7).

In every generation, it is fitting to have great love for the Torah of the land of Israel. This is particularly true now. We must give our generation the life-giving medicine of the Torah of the land of Israel. We must show this generation the greatness of truth and clarity found within our G-dly treasure, in the ideas and insights of the true Torah, in the beauty and exalted nature of its mitzvos, and in its overall view of life. This can be achieved only via the light of the Torah of the land of Israel, via its depth and breadth. Only that connects all one's awareness and ideas so that one can completely experience it and, more, transfer that experience to others. All of this is possible only via the light of the Torah of the land of Israel.

Our generation is ready. It must be influenced by ideas that have a fresh life and greatness. Shriveled, small matters can no longer capture its heart. Its communal nature has grown exceedingly. We must give everything to this generation in an inclusive fashion: a stream of the flow of life of the entire nation.

This brings us to the essential difference between the Torah of the land of Israel and the Torah of chutz la'aretz (outside the land of Israel). Whatever is small and individual (whether in the general context of spiritual ideas or, more particularly, of those ideas that deal with the great breadth of Torah and faith) when viewed from the perspective of the Torah of chutz la'aretz becomes great and inclusive as soon as it draws to itself the atmosphere of the land of Israel.

The Torah of chutz la'aretz is only aware of how to care for the individual, for his spiritual and physical completion, his temporal as well as etemal condition. But the Torah of the land of Israel is concerned with the totality, with the nation: with its soul and energy, its body and spirit, its total present, its total future, and the living imprint of its past—simultaneously. All details enter it and are subsumed in its exalted state. This is the inner renewal, deep and broad, of the Torah of the land of Israel. It declares that all individual thoughts and ideas proceeding in an impoverished and scattered state—the atmosphere of the land of other nations—must form one bundle, must clothe themselves in one general intent related to the life of the entire nation, under the influence of the land of Israel.

translated from Chevyon Oz, quoted in Moadei Harayah, pp. 157-8

Kedushat Am Yisrael

"Listen to me, my people! I speak to you from my soul, from within my innermost soul. I call ou from the living connection by which I am bound to all of you, and by which all of you are bound I feel this more deeply than any other feeling: that only you - all of you, all of your souls, thr all of your generations — you alone are the meaning of my life. In you I live. In the aggregation you, my life has that content that is called 'life.' Without you, I have nothing. All hopes, all asp all purpose in life, all that I find inside myself - these are only when I am with you. I need to with all of your souls. I must love you with a boundless love....

"Each one of you, each individual soul from the aggregation of all of you, is a great spark, par torch of the Light of the universe which enlightens my life. You give meaning to life and work, and prayer, to song and hope. It is through the conduit of your being that I sense everything a everything." (Shemonah Kevatzim 1:163)

האבונה		ייייליני ביייייניייייייייייייייייייייייי	
הראייה קוק זצייל		אמטר אויי אמטר	
לעד חווה ולרבוו		כל עוד בלבב פנימה	
האמונה הנאמוה	٠, د	נפש יהודי הומיה	2
לוענד על ערע הדיוויי	u t	ולפאתי מזרח קדימה	w
יייי ביי דייי ייי		עיו לציון צופיה.	4
עיו בוו ווו חנה.	4		h .
שמה נעבוד לגורלנו	S	עוד כא אבורה תקותינו	· u
אב המון קנה	6	התקוה הנושנה (התקוה בת שנת	6
שמה נחיה חיינו	7	לשור אל ארץ ארוחייי ולהיים יים	7
חיי עדת מי מנה.	00	רפשי באראנו)	
שמה נעבוד אלוקנו	9	לעיר בה דוד חנה (ארץ ציון וירושלים)	œ
בחדוה בגילה וברננה	10	שמעו אחי בארצות נודי	9
שמה נעלה לרגלנו	==	את קול אחד חולינו	0
שלש פעמים בשנה.	12	כי רק עם אתרון היהודי	=
תורת חיים חמדתנו	13		12
מפי עליון ניתנה	14	כל עוד חומת מחמדנו	13
נצח היא נחלתנו	15	לעניני מוכעת	4
ממדבר מתנה.	16	ועל חורבן מקדשינו	15
		.עין אחת דומעת	16
		כל עוד רגש אהבת הלאום	17
		בלב יהודי פועם	$\frac{1}{\infty}$
		עוד נוכל קוות גם היום	19
		כי ירחמנו אל זועם.	20

התקוה and האמונה Comparison between